de tpe viuitur de ſpacio viuēdi diminuit. vt oino nihil aliud ſit vita pñs q̄ʒ curſus ad mortē. in quo nemo ſtare paululuʒ vel tardius ire pmittit. ſed vrgent oēs pari motu ſingul' die bus facere dietā ad corpis mortē. Seneca Quotidie mori mur. qꝛ quotidie demit aliqua ps vite. ecce dilectiſſime ſi be ne te inſpexeris et verba tibi iam dicta ac etiā poſtea ſcribē da cordis aurib' diligenter pceperis potius deberes dice re vado ad moriendū q̄ʒ crederes p longū tps viuere. ⁊ forte diceres hec verba vltima vado ad moriendū tu āt eſtimas diu viuere. et hec tpalia bona et mūdana gaudia annis mul tis in delicijs poſſidere. Sed kariſſime nō ſic hō eñi vt ait pſal'. Vanitati ſimilis factus dies eius

De falſa mūdi gl'ia potentia et dignitate et caducis eius diuitijs cōtemnendis. Capl'm. v.

Ubi ſunt pncipes gentiū qui dominant ſup beſtias que ſunt in terra q̄ in auib' celi ludunt q̄ argentum theſaurizāt ⁊ aurū in quo cōfidūt homies ⁊ nō eſt fi nis acq̄ſitōis eoꝝ exterminati ſunt ad inferos deſcēderūt. et alij in loco eoꝝ ſurrexerūt. vt ſcribit Baruch. iii. Et hec v̄ba ptractās in ſomnis ſuis ſic ait. Ubi ſunt inſupabiles ora tores. vbi q̄ cōueniētius feſta diſponebāt. vbi equoꝝ ſplen di nutritores. vbi exercituū duces. vbi ſatrape ⁊ tyrāni. non ne oēs puluis et fanille. nōne in paucis verſib' eſt eoꝝ medi moria vite. reſpice ſepulchra eoꝝ et vide q̄s ſeruus q̄s dñs q̄s diues q̄s paup. et diſcerne ſi potes villicū a rege fortem a debili pulchrū a deformi. Sciendū eſt q' hūana gl'ia ex q̄ cūqʒ re pueniat eſt fugēda: Primo qꝛ viliſſima eſt in ſua cō ditōe. Scdo qꝛ falſiſſima in pmiſſione: Tercio qꝛ vaniſſi ma ⁊ fragiliſſima induratiōe. Quarto qꝛ maligniſſima in re tributōe. Dico pmo q' mundana gl'ia nob eſt iō fugiēda: q̄a viliſſima et hoc de ſua natura. ſcribit eñi. i. Mach. ij. Gl'ia eius ſtercus ⁊ v̄mis. hodie extollit cras ñ inuenit. Quid in reb' ſtercore deteſtabilius. q̄d in aīalib' verme vilius. q̄ſi in anis gl'ia hoīs in ſtercore et verme cōſiſtit. hoīb' nō eſt ap petēda ſed fugiēda. Eſt aūt mūdi gl'ia putrido ligno ſimilis De q̄ philo. docet ⁊ experiētia cōprobat qd de nocte lucet

ſed putridũ apparet in die. Quid enĩ eſt putridũ hoĩe3 in va
na glŏia de nocte lucē habere niſi in hoc tp̄e qđ nocti vmbro
ſe eſt ſil'e glŏioſus incedere et luminoſus infirmis oculis ap/
parere. q̇ nō p̄nt niſi ſ̄m ea (que foris ſũt) iudicare. ſed q̄n̄do
dies iudicij venerit in q̄ deus illuminabit abſcondita tene
braꝝ et manifeſtabit cōſilia cordiũ tũc q̇ nũc videnť glorio
ſi apparebunt putridi viliſſimi et penitus nō curādi. Itē ta
les mundi potentes ſunt lucipere ſil'es. que volando in no/
cte lucet et in die latet ac tota nigra apparet O ſi hec attēde
rēt q̇ in caducis ſuis diuitijs gloriant̄: q̇ q̄nta fetiditate car
nis poſtmodũ reuerſure in cinerē nē nobilitate potētia ⁊ di
gnitate extollunť ⁊ ꝯtēnēdo alios dep̉munt q̇ in futuro vili
ſimi nigri et putridi apparebũt nō puto q̇n mō cordialit' de
teſtarenť glŏiam huius mũdi tp̄alem. hoc ſcientes ꝙ impoſ
ſibile ē ſicut đt Hiero. vt hō in celo et in terra appareat glŏio
ſus. Scđo dicebať ꝙ glŏia mũdana eſt nobis fugiēda quia
eſt fragiliſſima: nec eſt vlla ſtabilitate firmata. ſic namq3 eſt
defectiua. vt quelib3 vaporoſa vel fumoſa ſubſtātia. fumus
enĩ quāto plus ſe in altũ erigat tanto plus deſinit donec pe
nitus euaneſcit flos magni odoris et ad tp̄us innumerabil'
venuſtatis ad modicũ tactum venti vel ſolis areſcit et om/
nis gloria eius perit. ſic mundi gloria Iſa. iiij: Omnis ca/
ro fenum et omnis glŏia eius ſicut flos feni exaruit fenum et
flos cecidit. et omnis glŏia eius perit Amatores ergo huius
temporalis glŏie ſimiles ſunt feno tectoꝝ qđ priuſq3 euella/
tur exaruit. Unde Eccl'i. Omnis potentatus oīs vita rerũ
eſt hodie ⁊ cras morieť. nam vbi eſt nũc glŏia regis Aſueri q̇
per centum et viginti ꝓuincias imꝑabat. Ubi illius gloria
magni Alexādri in cuius cōſpectu oĩs terra ſiluit Mach
primo. vbi nunc gloria totius imperij quod admodum fere
oĩa regna terre ꝑdomuit. vbi ſunt p̉ncipes mundi qui do
minabanť ſupra beſtias. nonne oĩes tam ꝑegrini q3 hoſpi
tes vnius diei veloci fine trāſiuerũt. vere ſic: nā vnus ex eis
non remanſit. quia in vanitate defecerunt dies eoꝝ et anni
eoꝝ cum feſtinatōe. Uiuere nāq3 mori. mors nulli parcit ho
nori Mors fera mors neq3 mors ſortē diuidit equā De cũ

ctis legē tollit cum paupere regē. Tercio mūdana gloria eſt
nobis ideo fugienda. qꝛ falſiſſima nulli ſeruās promiſſa. ſed
oīs hoīes fallens in via quē eīm impatorū. quē ꝑncipū nō
decepit. longā eīm ꝛ honorabilē vitā. pacificā ꝛ ſecurā potē/
tiā ꝓmittit ſuis. cum vnū momentū tpis vite addere nō poſ
ſit. Quis in tꝑali glīa Alexandro ſimilis ꝗ nunꝗꝫ vllū bellū
ꝑdidit. ſed cum paucis multitudinē deuicit. nullā ciuitatē
obſedit quā nō ſupauit. nullā ꝓuinciā inuaſit quam nō ſue
dñationi ſubmiſerit. ꝛ tñ qñ oīa ſe ſubiugaſſe credidit et pa
cifice vitam ducere ſpauit. tūc in momento vno deꝑijt. quid
igiť hanc mūdi glīam ſeqris. a ꝗ in morte iuuari nō poteris
Vñ Petrus bleſenſ in ꝗdam epl̃a Glīa mūdi fallax ꝛ ſedu
ctoria. ſuos decipit amatores. ꝗcquid eīm vel in futuro vel
in pñti ꝓmittit ꝑtendit. totū ad nihiluꝫ deueniet et tanꝗꝫ aq̄
decurrēs Quarto mūdana glīa nob̄ eſt iō fugiēda et contē/
nenda qꝛ malignīſſima in retributōe. qꝛ nō ꝑducit ad gloriā
ſed penā et cōfuſionē ſempiternā. Vñ Oſee. iiij. Glīa in ig/
nominiā ſeu ꝯfuſionē. potētia in impotentiā. ſapiētia in ſtul
ticiā. et oīs dilectio in maximā penā. nā et iuxta menſuram
culpe. erit mēſura pene Hiero. eīm illos alloqť cupidos tꝑal̃
glīe di. Ve ve vob̄ ꝗ ad celoꝝ regna diuitiaꝝ itinere feſtina
tis. qm̄ facilius eſt camelū intrare ꝑ foramē acus ꝗꝫ diuitē
intrare regnū celoꝝ. nō mea hec ꝟba ſunt. ſꝫ xp̄i ſi hec reuo/
cabil̃ eſt ſnīa. xp̄s oīm nō eſt deus. celū inꝗt et terra trāſibūt
verba āt mea nō trāſient Vlulate o vos miſeri vento inſta/
bilis fortune nobiles et potētes ꝗ alios confunditis et tan
ꝗꝫ ignobiles cōculcatis et huius mōi vanitatibꝯ honorūqꝫ
et falſaꝝ dignitatū fumo obcecati. cū vīe vite breuiſſime te/
la morte velut a texente forte hac nocte ſcindeť et in inferno
fine interminabili ꝑ alijs cruciabimini cōtinue moriēdo vi
uētes in laboribꝯ hoīm in mūdo. nō eſtis īmo nō ſolū cū ho
minibꝯ labores nō fertis. ſed laborātes viuere nō ꝑmittitis
idcirco nō cū hoībꝯ ſed cū dyabolis flagellabimī. ꝗꝫto eīm in
mōo maior fuerit glīa et leticia. tāto in inferno maior prepa
rať pena. Sed quid dicā duodecim fatemur xp̄m aplōs ele
giſſe. quorū oīm vnus ſolus bartholomeus carnis origine

fuit nobilis ⁊ ſctūs Matheus diuitijs (anteq̄ꝫ recipet apo
ſtolatū) inſiſtebat. ceteri vero erāt paupes piſcatores. Cur
hec retuli audiatis ſi xp̄s eſt verax et oīa que ex ore eius au
diui mēdacia nō ſunt. huius mūdi hoīm vix vnus apius re
perit̄ ſub nube qui vere eoꝝ vite mūde credat. ſed poſt mo/
dicum tp̄is in tormētis ſentiēt ſe poſitos: Sed forte q̇s ve/
ritatis lumīe cecus mirabit̄. ad quē ego ſi ex hoc me interro
garet rn̄derē nonne. vnico credimus dānari hoīem mortali
pctō. ſed ſi hoc inquit ita eſt. vix ſaluabit̄ vnus de centū mi
libus ſꝫ q̇d diues. et mortalis fame aura paſtus aliud eſt q̄ꝫ
quoddā oīm peccatoꝝ vas putridū. vbi ſupbia eſt. vbi luxu
ria: vbi auaricia. nōne in diuitibꝫ nobilibꝫ potentibꝫ. nōne
et latrones ſunt q̇ paupeꝝ mercedem violenter depredāt et
eos deprimunt atqꝫ necāt. q̇ ex vbertate domus dn̄i diuiti/
as vt paupibus neceſſaria ordinarēt receperūt. Certe ſuper
fluitatem veſtimentoꝝ ſupfluitati ruine addūt de pauperi/
bus frigore ⁊ nuditate morientibꝫ nō curātes palacia et ma
gna erigūt edificia. vt humanis oculis ꝯtemplētur. ⁊ pau/
peres in plateis moriant̄ incōmodis cōuiuia alijs freq̄ēter
preparāt diuitibꝫ. vt fercul' delicatiſſimis ſui ventr̄ repleāt
ingluuiē. q̇bus paupes fame pereunt. q̇d aliud eſt q̄ꝫ pecca/
ta vita coꝝ. ſi venter repletus eſt tanta ciborum copia. nōne
adeſt ad fores luxuria. q̇d ergo amplius loq̄r. oīm em̄ mor/
taliū lingua deficeret. vt pctā (que faciāt) intimaret nec deū
niſi ſomniādo cognoſcūt. nec ſe vt puto morituros arbitrā/
tur. ille em̄ facile in pctīs labit̄. q̇ ſe morituꝝ nō cogitat ⁊ de
um ſibi fore iudicē ignorat. vere nimis eſt imbecillis ⁊ miſer
cui hoꝝ nō eſt memoria. ſi cūcta dyabolica tēptamēta nō fa
cile vilipēdit. idcirco vere dicā. ſi deū ſuū iudicez vere agnoſ
cerent. ⁊ ſi ſe mori crederēt nō peccarēt ſaltē tā ſecure Cur hi
miſerrimi ad eccl'iam ꝑperāt. vt diuinis interſunt myſterijs
an vt contemplent̄ mulieꝝ valorem. hec ſua meditatio. hec
p̄dicatio hec dei cogitatio. ſic diuinā percuntant̄ legē. vt pe
cuniā terras et mare pagrantes crebris vigilijs et meditati
onibꝫ ſibi a filijs ſuis et diuitias cōgregent certantes. veſti
menta ſua in ſocietate mira artificij varietate freq̄ēter mu

tent. Qui et ludos. haſtiludia. choreas. prouocatōnes. ebri
etates magna cōuiuia. delicata fercula ſuis alternatim exhi
beant ſodalibus mulieres ad ſuam voluptatem explendaꝫ
ſufficienter habeant. Sed vere miſeri quod facitis agnoſci
tis. corpus ante tempus deſtruitis et animam interficitis.
Unde infirmitates et mors taꝫ in tempeſtiua. niſi ex nimia
ciborum copia et frequenti mulierū vſu deum deludere cre
ditis. certe deluditis voſmetipſos. pro corpore obliuiſcimi
ni animā. et ecce corpus cum anima ante tempus deſtruitꝫ
et ideo gaudere iocundamini et letamini in hoc breuiſſimo
temporis ſpacio ꝙ habetis vt poſtmodū cum dyabolo ſine
fine tp̄is lugeatis. Quid facitis ne differatis frequentiſſime
veſtimēta ꝑmutatis ne forte diſpereat nobilitas. ne ſunt qui
vos excedāt vt in inferno verecundiā recipiatis et cōfuſionē
vbi cōuiuia. vbi delicata fercula. vbi vina precioſa et mixta
aromaticis vel pipere. epulemini et inebriemini. nō em̄ poſt
mortem amplius hoc facietis. ſed cū diuite ꝗ quotidie epu/
labatur ſplendide in gehenna guttam aque minimā ꝑpota/
bitis nec habere poteritis. ſeminate in corruptiōe et de cor
ruptione colligetis in die iudicij cum vobis dicet̃. Ite ma
ledicti in igneꝫ eternum qui paratus eſt dyabolo et angelis
eius. Heu cor lapideum ſi illum diem expectas. diē terribi
lem et horribilē: in quo nō ſolum de luxurijs. veſtibus. ebri
etatibus. et cōmeſſationibꝫ ꝛ de tp̄e amiſſo ꝗ vixiſti. ſed etiā
oportebit de qualibet locutione vana reddere rationē. Cur
nō emendatis. cur moraris miſer de die in diem ꝯuerti ad
dn̄m. cur te iam maloꝝ non penitet. ecce mors ꝓperat vt te
cōterat die nocteqꝫ currens: ecce dyabolus iaꝫ ꝓperat vt te
recipiat. ecce diuitie tue tibi deficient. ecce vermes corpus
quod tanta nutris diligētia expectāt vt illud rodant quouſ
qꝫ coniunctū anime cuꝫ illa pariter penas habeat infinitas:
Quid errādo ꝑ huius vitā ſeculi in vanitatibus petis ſola/
tia diuitias gl̄iam ꝛc̄. tibi placita nō inuenies hic. qꝛ hic nō
ſunt. ſed ſi vera queris gaudia. ad illam celeſtē gl̄iam q̄ꝫ to/
tius ꝓpera. certe illa gaudia vera ſunt. que oculus non vidit
nec auris audiuit. nec in cor hominis aſcendit. dimitte que

ſo caduca et momentanea vt habere valeas ꝑpetua et eter/
na. Sed quid eis qui nec timore nec dei amore nec mortis
nec tormentoꝝ ſubſequentiū timore a peccatis ceſſant. ſed
dolent. ſcꝫ vt optant prauaꝫ non poſſunt ducere vitam. Ve
ve miſeri qui hic ridetis. quia plangetis. ve qui iſta optatis
temporalia gaudia. qꝛ vobis inuitis ſuſtinebitis tormenta
infernalia. Ecce vobis reſtat modicuꝫ tēporis implete mē/
ſuram veſtrarum miſeriaꝝ ſeu maliciaꝝ. vt veniat ſuꝑ vos
om̄is indignatio diuina. fruamini hoc in paruo tempore io
cis et ebrietatibus prelijs cōtentionibꝫ choreis et ꝓuocatio
nibus. nec vacuum p̄terite tp̄s ꝑmittatis. quid moriamini
dum viuitis congregate filijs veſtris honores diuitias et
potentias. veſtram augmētate nobilitatem et famā. vt et fi/
lij veſtri poſſint (que feciſtis) explete. quanto cū illis in infer
no ampliora patiamini tormenta. Sꝫ forte q̇s diceret beni
gnus eſt deus et miſericors q̇ omnē peccatorē ad ſe redeun
tem recipit et ei indulget Verum hoc q̇dem eſſe fateor ꝙ be
nignior eſt dn̄s q̄ꝫ creditur et vnicuiqꝫ parcit ad ſe cum de/
cet redeunti. nonne benigniſſimus eſt dn̄s. qui tantas iniu
rias tollerat a peccatoribꝫ dans eis tp̄is ſpaciū vt emenden
tur. ſed hoc noueris. qꝛ ſicut benignus eſt tolerāda: ita iuſtꝰ
eſt puniēdo. Sed q̇s iteꝝ dicet ꝙ licet vir q̇ toto tp̄e vixerit
minime bn̄ fecit: in mortis tn̄ articulo accepta pn̄ia a deo ve
niā obtinebit. Heu q̄ꝫ vana ſuſpiratō. et falſa meditatō. vix
de centū milibꝫ hoīm (quoꝝ mala fuerit vita) merebit̄ indul
gentiā habere vnus vir totus in peccato genitus ⁊ enutri/
tus q̇ non ſm̄ deum vixit. nec cognouit nec de eo audire vo
luit nec ſe peccare agnouit nec q̇d pn̄ia ſit niſi forte dormiē
do nouit. totus adhuc ſecularibꝫ innodatus negocijs queꝫ
anguſtia p̄mit filioꝝ quos deſerit quē infirmitas ꝯterit. quē
dolor diuitiaꝝ ⁊ bonoꝝ tp̄aliū cōcutit. cū eis n̄ poſſe āplius
frui ſe cernit aliquā a dō accipiet pn̄iaꝫ. quā nō accipet ſi ad
huc ſanari ſe crederet. certe ꝯcludā q̇ dū ſanus ē deū offēde
re nō formidat. in morte nō merebit̄ diuinā obtinere indulgē
tiā. q̇ nāqꝫ eſt pn̄ia quā ſolam q̇s accipit q̇ ſe viuere amplius
non poſſe cernit: qui ſi ex infirmitate conualeſceret peior q̄ꝫ

prius fieret. ſcio eñi modicos pecunioſoꝝ in mortis articlo.
accepta pñia cõualuiſſe corpe et peioraſſe vita hoc teneo. h
iterũ puto. hoc multiplici experiẽtia didici ꝙ eius nõ eſt bo
nus finis cuius ſemp mala fuit vita. q̇ pctã nõ timuit. ſꝫ mũ
di vanitatibꝫ ſp vixit. hec oĩa Hiero. Pro his oĩbus dilec
tiſſime mi ſi recte ſapis ſi tecũ lumen oculoꝝ eſt. ꝯtenne ⁊ re
linque hec oĩa. ſcꝫ caducas mundi diuitias: falſaꝫ eius glo
riã ꝑpter eum q̇ eſt ſup oĩa. et q̇d prodeſt homini. ſi lucretur
vniuerſum mundũ. aĩe vero ſue detrimentũ patiat̃. Scito
omnẽ honorẽ huius ſeculi eſſe impedunentũ grẽ. et qđ dete
rius eſt peremtoriũ ſalutis eterne. quem eñi legimus a ſecu
laribꝫ delicijs ad eternas delicias demigraſſe. O q̃ꝫ fallax
et vana eſt glĩa quã homines ab inuicem petunt et accipiũt
et glĩam (que a ſolo deo eſt) nõ querunt. homo ſi alijs prefer
ri ſe petit. nõne collega eſt eius q̇ dixit Ponã ſedã meã in aq̇
lone et ſimilis ero altiſſimo. ſꝫ quiuis aſcẽdit cathedrã eiuſ
dem timeat precipiciũ et ruinã. Et inquit Auguſtinus. O q̃ꝫ
felix q̃ꝫ beatus qui ſolo deſiderio eternitatis inardeſcit. qui
nec ꝓſperitate attollitur. nec aduerſitate quaſſat̃. et dũ nihil
habet in hoc mũdo qñ diligat. nil eſt in mũdo quod ꝑtimeſ
cat. ⁊ glĩa huius mõi nihil aliud eſt q̃ꝫ quedã vana auriũ in
flatio. O ergo q̃ntum excecatus es ſi huius ſeculi gloriã q̃
ris. Nam vt ait Anſelmus. Non p̃t hõ eſſe in honore ſine
labore. in prelatione ſine turbatione. in ſublimitate ſine va
nitate. Unde kariſſime ſi prudẽter periculuꝫ tuuꝫ (quod de
tpali mundi honore incurris) aduerteres proculdubio a ſe
culi vanitatibus te cohiberes

¶ De morte ſemper timenda et vbiqꝫ expectanda
¶ Capitulum. vi.

Memor eſto quoniam mors non tardet. Scribit̃ eñi
ꝙ multa bona conferat homini meditatio et memo
ria mortis quod in multis ſacre ſcripture locis de
claratur. Unde Eccleſiaſtici primo dicitur. Memorare no
uiſſima et in eternũ non peccabis. ibi Bernar. ita ait. Sũ
ma felicitas eſt meditatio mortis aſſidua: hanc homo ſecũ
vbiqꝫ portet et in eternuꝫ non peccabit: Et ait Auguſtinus